

bindelser, dem, som det kunde betale sig for Andre at besørge, saa berøver jeg Postvæsenet det Overflud, hvorved det bliver istand til at holde de mindre indbringende Postforbindelser vedlige; netop derfor har det Eneret. Dernæst skal jeg tillade mig at bemærke Noget, som heller ikke er fremhævet af det ærede Medlem, men som jeg er vis paa, at Alle have seet, og det er, at der ogsaa i dette Lovforslag er gjort adskillige Indrømmelser med Hensyn til Postvæsenets Eneret, idet man har ophævet den paa saadanne Punkter, hvor man troede, at den virkede hæmmende, og hvor man ikke ansaae det for nødvendigt for Postvæsenet at beholde den. Det er altsaa et liberalt Lovforslag, der foreligger, idet man ikke har beholdt Eneretten i det tidligere Omfang, men dog er der Noget, der mene, at man med Hensyn til Eneretten er gaaet noget videre, end nødvendigt og ønskeligt er; men jeg tror dog, at det i de Tilfælde, som de have nævnt, berør paa en ufuldkommen Opfattelse af Lovens Bestemmelser. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgfreds (S. M. Mørk) anførte saaledes et Tilfælde, hvor han fandt det urigtigt, at man ikke skulde kunne faae et Brev besørget paa anden Maade; det var følgende: Naar et Brev afgif Loverdag Aften fra Aarhus og kom Søndag Morgen hertil, saa var man ikke vis paa, at det kom her til en saadan Tid, at det kunde blive besørget ved Postvæsenet, og at det derfor burde være tilladt, at en Reisende besørgede Brevet. Men der har det ærede Medlem ikke været opmærksom paa, at dette efter det nærværende Lovforslag er fuldkommen lovligt. Naar det ærede Medlem sender et Brev fra Aarhus og kun iagttaget at sætte Frimærke paa Brevet, saa vil jeg tillade mig at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der i § 2 under Litra d er en af disse nye Bestemmelser, hvorved man imødkommer de Indvendinger, der ere gjorte, og det er da ogsaa klart derefter, at, naar man blot sætter Frimærke paa Brevet, hvorved altsaa Postvæsenet ikke mister Portoen, saa kan man godt sende det med Leilighed. Der er altsaa ikke i den Henseende nogen Indskrænkning, saaledes som det ærede Medlem meente. Dernæst skal jeg i Anledning af en anden

Indvending, som blev gjort af det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgfreds (Tauber), der fandt, at det, naar Brevstedet laa i Udkaanten af Communen, var for meget hæmmende, at der var en saadan Eneret tilstede, tillade mig, at gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem aabenbart ikke har været opmærksom paa § 2 b., idet der deri udtrykkelig staaer, at Eneretten er indskrænket til det Tilfælde, hvor Postvæsenet har indrettet Omdeling paa Forsendelsesens Bestemmelsessted; altsaa kan Eneretten ikke existere for en Commune, hvor der kun er Brevsamlingstied. Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgfreds. (Bregendahl) gjorde den Bemærkning, at han ikke ansaae det for fuldkommen sikkert, hvad der skulde forstaaes ved dette Udtryk „Forsendelsesens Bestemmelsessted“. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det samme Spørgsmaal er opstillet i det andet Thing, og dengang udtalte jeg, at man skulde forstaae disse Ord ganske paa den Maade, som jeg nu skal have den Ære at udtale. Jeg anseer det, at Postvæsenet har Omdeling paa et Sted for at være at forstaae saaledes, at Postvæsenet har at besørge Omdelingen der, at den altsaa beforder Brevene til de derboende Personer. Er der Dele af Communen, hvad der jo af og til skeer ved Kjøbstæderne, saasom langt bortliggende Markjorder, hvor Postvæsenet ikke er forpligtet til at bringe Brevene til de derboende Personer, saa ere disse Steder, der ere saaledes beliggende, ikke underkastede Eneret, og de derboende Personer kunne forsende Brevene uafhængigt af Postvæsenet. Det har været den Hensigt og den Tanke, hvormed jeg har formuleret denne Forbindelse, at det skulde forstaaes saaledes, og det hænger sammen med, hvad der kommer senere i § 4, hvor der staaer, at Postvæsenet bestemmer Grændsen for Omdelingen. Jeg maa endnu tilføje, at det, at der i § 6 staaer udtalt som Regel, at Postforsendelserne skulde besørges omdeelte, selvfølgelig er taget i en anden Forstand. Her tales nemlig om Forsendelserne med Landposterne; der finder ikke Omdeling af Forsendelserne Sted uden i Kjøbstæderne, og paa Landet, hvor der er Postexpedition. Jeg haaber altsaa, at de Herrer